

Ісус і Тома

Ключовий вірш: *«Тоді Він сказав до Томи: «Поклади свій палець сюди; поглянь на Мої руки. Протягни свою руку й вклади її в Мій бік. Не сумнівайся більше, а віруй. Івана 20:27»*

Вибрані уривки з Писання:
Івана 20:24-29

Апостола Тома часто називають «сумнівним Томою». Однак сьогоднішній урок показує учня, який перебуває в процесі духовного зростання. Тома пропустив перше явлення Ісуса іншим учням (Івана 20:24). Коли інші засвідчили: «Ми бачили Господа», Тома шукав доказів, перш ніж міг прийняти розповідь своїх братів. (Івана 20:25) Він хотів на власні очі побачити сліди від цвяхів і доторкнутися до ран. Це може здатися суворим, але це також людське. Після горя людина часто може боятися, що її введе в оману відновлена надія. Тома не був готовий сліпо прийняти твердження про те, що Ісус воскрес. Він хотів особистого досвіду, як це пережили інші. Івана 20:19,20

Через вісім днів учні знову були в будинку, зачинивши двері. (Іван 20:26) Воскресіння Ісуса не миттєво розвіяло їхній страх. Проте Ісус увійшов і сказав: «Мир вам». Ці ніжні слова Учителя стали звичним привітанням у

новозавітних посланнях Івана, Петра та Павла, адресованих ранній Церкві. Перш ніж звернутися до Томи, Ісус заспокоїв присутніх, водночас давши їм цінний урок. Віра — це не вдавання, ніби ми не боїмося; це довіра до воскреслого Христа, який входить у двері наших сердець.

Потім Ісус звернувся до Томи й повторив слова нашого ключового вірша: «Поклади свій палець сюди, ... простягни свою руку», відгукуючись на власні критерії віри, висунуті Томою (Ів. 20:27). Тома не був єдиним, хто спочатку сумнівався у воскресінні Ісуса. У день воскресіння Ісуса всі учні були скептиками. Вони не повірили звістці жінок. Лук. 24:11

Євангеліє від Луки наводить такий подальший опис: «Сам Ісус став посеред них і сказав їм: „Мир вам!“ Але вони були налякані й перелякані, бо думали, що бачать духа. І Він сказав їм: „Чому ви турбуєтеся? І чому в ваших серцях виникають сумніви? Подивіться на Мої руки й ноги: це Я! Доторкніться до Мене й подивіться, бо дух не має тіла й кісток, як бачите, що Я маю“. І, сказавши це, Він показав їм Свої руки й ноги. Та вони все ще стояли там, не вірячи, сповнені радості й подиву. Тоді Він запитав їх: «Чи є у вас тут щось їсти?» Лука 24:36-41

Послання Ісуса до всіх учнів і до нас таке саме, як те, що Він дав Томасу: «Не будь невіруючим, а віруючим» (Івана 20:27). Сумнів може призвести до розгубленості та болю, але тут питання стояло про відданість. Чи довірить Томас себе Ісусу, чи й надалі буде стримуватися? Віра — це не відсутність питань; це, скоріше, віддача нашого життя в руки Ісуса, коли ми шукаємо відповіді.

Тома не вагався, а відповів воскреслому Івану кульмінаційним визнанням: «Господи мій і Боже мій!» (Ів. 20:28). Тут Тома не лише визнав воскресіння Ісуса, а й визнав свого Учителя Господом. Ісус завершує наш урок цими глибокими словами, зверненими до кожного покоління з того часу: «Блаженні ті, хто не бачили, а повірили». (Івана 20:29) Ми ніколи не зможемо доторкнутися до ран Ісуса. Однак давайте проявляти віру й довіру до апостольського свідчення, впливу Святого Духа та діла воскреслого Господа з розбудови Тіла Христового.